

ХАЙНРИХ ХАЙНЕ

ПРОЛОГ

Превод от немски: Стоян Бакърджиев, —

chitanka.info

*Живеел тук рицар мрачен и ням,
страните му страшно изпити;
замаян, отчаян и винаги сам
се губел в света на мечтите.
Той бил непохватен и спънат, и плах
цветя и девойки с кикот и смях
го срещали денем в лъките.*

*Но вечер в ъгъла, с тъжно сърце,
далеч от света и тълпата,
той, луд от копнеж, простирал ръце,
безмълен и глух в тишината.
Среднощният час като дойдел, отвън
се чувала песен самотна и звън,
и лек шум оттатък вратата.*

*И ето: девойка му праща нощта
под було, извезано с пяна;
цъфти и пламти като розичка тя
под чудната своя премяна.
И с къдрици златни до кръшния стан,
със поглед го стрелва, погалва го с длан
прегръща го после засмяна.*

*И той я прегръща в безумен копнеж,
и сякаш гори го жарава.
И бледният рицар става по-свеж,
и спящият буден става.
Тя скланя над него уханни уста,
с елмазното було забулва го тя —
това я за миг забавлява.*

*Внезапно в подводен дворец от кристал,
замаян, рицарят спира.
Пред целия този разкош засиял,*

*дъхът му почти замира.
Прегръща го пак русалката тук —
съпруга е тя, той е съпруг —
дочуват се песни от лира.*

*Русалки свирят и пеят така,
че танци започват бясно.
А рицарят мощно протяга ръка,
прегръща русалката страстно...*

*Внезапно дворецът потъва в мрак.
И ето, мечтателят-рицар е пак
сам в бедния дом на поета.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.